

- звільнення менеджерів від рутинних функцій, краще використання майстерності і здібностей людей;
- підвищення сприйнятливості та адаптивності персоналу до нововведень;
- залученість і лояльність персоналу, згуртованість колективу;
- забезпечення балансу інтересів компанії та співробітника.

Отже, сучасні процеси прискорення глобалізації і посилення конкуренції на ринках вимагають від підприємств упровадження інновацій у практику управління персоналом. У сучасних умовах триває процес розвитку та оновлення концепції управління персоналом, при цьому удосконалюються як системи управління персоналом, так і метод та інструменти, що використовуються.

Використані джерела

1. Антоненко А. Использование методики LAB-profile в практике управления персоналом / А. Антоненко // Менеджер по персоналу. - 2016. - № 10. - С. 70-77
2. Новікова М.М. Технологія управління персоналом: теоретичні та методичні аспекти : [монографія] / М.М. Новікова, Л.О. Мажник ; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. - Харків : ХНАМГ, 2012. - 215 с.
3. Третьяк О.П. Сучасні персонал-технології у системі управління персоналом на підприємстві [Електронний ресурс] / О.П. Третьяк // Науковий вісник НЛТУ України. - 2014. - Вип. 24.4. - С. 389-397. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnltu_2014_24

Шкраба Сергій

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Здрик В.С.)

НЕОБХІДНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТІВ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Серед найбільш поширених трактувань дефініції «проектування» у вітчизняній та зарубіжній літературі можна виокремити визначення, що проектування – це:

- визначення версій чи варіантів розвитку або зміни певного явища чи об'єкту;
- конструювання варіантів оптимального майбутнього стану об'єкту;
- форма випереджального відображення і перетворення дійсності, спрямована на конструювання системи параметрів майбутнього матеріального об'єкту чи якісно нового його стану;
- прийняття рішень в умовах невизначеності [1].

У сучасному розумінні проекти є тим процесом, що змінює світ, і може

стосуватися: будівництва нового промислового об'єкта, реконструкції або створення нової організації, розроблення нової техніки та технології, розвитку регіону. Отже, проект можна розглядати як конструювання дійсності.

Одним із напрямів регіонального розвитку є соціальний (охоплює сферу охорони здоров'я, соціальний захист тощо). Це означає, що проекти можуть реалізовуватись у соціальній сфері, зокрема, сфері охорони здоров'я.

Такий наш висновок підтверджує класифікація проектів, подана у літературному джерелі [2], згідно якої в управлінні проектами виділяють такі основні класифікації останніх:

- класи проектів – за складом, структурою та його предметною галуззю (традиційно виділяють три класи: моно-, мульти- та мегапроект);
- типи проектів – за основними сферами діяльності, в яких реалізується проект (соціальні, економічні, організаційні, технічні, змішані тощо);
- види проектів – за характером предметної галузі проекту (навчально-освітні, дослідження і розвитку, інноваційні, інвестиційні, комбіновані тощо);
- види проектів – за тривалістю проектів (короткострокові (1–2 роки), середньострокові (3–5 років), довгострокові (>5 років)).

Щодо мегапроектів, то останнім часом до них все частіше відносять цільові та комплексно-цільові програми (навіть загальнодержавного рівня), проведення реформування у певній галузі, компанію з переходу на нову технологію тощо [3].

До соціальних мегапроектів відносять «реформування системи соціального забезпечення, охорони здоров'я, соціальний захист незабезпечених верств населення, подолання наслідків стихійних лих і соціальних струсів». Це соціальні проекти, які мають свою специфіку: цілі тільки намічаються і повинні коригуватися в міру досягнення проміжних результатів; кількісна та якісна їх оцінка істотно ускладнена; строки і тривалість проекту залежать від ймовірних факторів чи тільки намічаються та згодом підлягають уточненню; витрати на проект зазвичай залежать від бюджетних асигнувань; ресурси виділяють по потребі в межах можливого [4].

Проект може існувати у двох різновидах:

- як складова частина програми економічного та соціального розвитку, яка визначає основні цілі та завдання, що належать до соціальної сфери, та мають бути виконані в запланований період, а також головні засоби та шляхи їх здійснення;
- як самостійний варіант вирішення локальної проблеми конкретної цільової групи певного соціального середовища [1].

Отже, сферою реалізації проектів може і повинна бути сфера охорони здоров'я.

В цілому, обгрунтувавши факт можливості реалізації проектів в сфері охорони здоров'я, – акцентуємо на тому, що проекти повинні реалізовуватись як у цій сфері, так і в організаціях цієї сфери. Це обумовлено існуванням множини проблем у як сфері охорони здоров'я, загалом (недосконалий фінансовий механізм управління, недовіра міжсуб'єктної взаємодії в процесі прийняття рішень в сфері охорони здоров'я), так і в закладах охорони здоров'я, зокрема (хабарництво і корупція, недосконалий мотиваційний механізм впливу на персонал, несистемна інформаційна політика та ін.). Проект же завдяки своїм змістовно-сутнісним особливостям дозволить не тільки чітко визначити проблему закладу охорони здоров'я, а й реалізувати знайдену оптимальну ідею її розв'язання. Причому, успішна реалізація одного проекту обов'язково має синергетичний ефект: поширює технологію його успішності на інші організації сфери охорони здоров'я. В результаті проектний менеджмент трансформується в один із сучасних інструментів управління як окремим закладом охорони здоров'я, так і сферою охорони здоров'я, в цілому.

Проектний менеджмент (управління проектами) в закладі охорони здоров'я будемо розуміти як систему процесів щодо прикладання знань, вмінь, навичок, спрямування методів та інструментів на здійснення операцій проекту з метою досягнення поставленої мети (вирішення локальної проблеми цього закладу).

Система процесів в рамках проектного менеджменту в закладі охорони здоров'я повинна включати такі взаємопов'язані процеси: процеси управління проектом, націлені на виконання загального завдання (планування, виконання, моніторингу, завершення); процеси, орієнтовані на продукт або послугу. Це дозволить сконструювати таку соціальну дійсність в закладі охорони здоров'я, вплив якої на людей (медичні кадри, споживачів медичних послуг, громадськість) буде позитивною за своїм соціальним значенням.

Використані джерела

1. Безпалько О.В. Соціальне проектування. Київ, 2010. 127с.
2. Рач В. А. Управління проектами: практичні аспекти реалізації стратегій регіонального розвитку: навч. посіб. В. А. Рач, О. В. Россошанська, О. М. Медведєва; за ред. В. А. Рача. К.: К.І.С., 2010. 276 с.
3. Інструменти регіонального розвитку в Україні : навч. посіб./ О. В. Берданова та ін. ; за ред. В. М. Вакуленка, О. В. Берданової. К. : НАДУ, 2013. 286 с.
4. Верба В. А. Проектний аналіз: Підручник. В. А. Верба, О. А. Загородніх. К.: КНЕУ, 2000. 322 с.